I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 583/2004,

annettu 22 päivänä maaliskuuta 2004,

yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003, kuivatun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1786/2003 sekä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukauttamisesta Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen ([1]), joka allekirjoitettiin Ateenassa 16 päivänä huhtikuuta 2003, ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehtoja ja niiden sopimusten mukautuksia, joihin Euroopan unioni perustuu, koskevan asiakirjan ([2]), jäljempänä 'liittymisasiakirja', ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 ([3]) otettiin käyttöön yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevat yhteiset säännöt ja vahvistetaan tietyt viljelijöiden tukijärjestelmät.

(2) Mainittuja yhteisiä sääntöjä ja tukijärjestelmiä olisi muutettava niiden täytäntöönpanon mahdollistamiseksi Tšekin tasavallassa, Virossa, Kyproksessa, Latviassa, Liettuassa, Unkarissa, Maltassa, Puolassa, Sloveniassa ja Slovakiassa, jäljempänä 'uudet jäsenvaltiot'.

(3) Komission olisi tuen mukauttamisen käyttöönottamiseksi uusissa jäsenvaltioissa vahvistettava tuen lisämäärien kansalliset enimmäismäärät uusien jäsenvaltioiden osalta.

(4) Uusien jäsenvaltioiden viljelijöille myönnetään suoria tukia asteittaisen käyttöönottomenettelyn mukaisesti. Jotta saavutettaisiin asianmukainen tasapaino kestävän maatalouden edistämiseen ja maaseudun kehittämiseen tähtäävien toimintavälineiden välillä, tuen mukauttamisjärjestelmää ei pitäisi soveltaa uusissa jäsenvaltioissa ennen kuin niissä sovellettavien suorien tukien taso on vähintään samansuuruinen kuin yhteisössä, sellaisena kuin se on 30 päivänä huhtikuuta 2004, sovellettava tukitaso.

(5) Ottaen huomioon uusien jäsenvaltioiden viljelijöille maksettavien suorien tukien tasot tukien asteittaisen käyttöönoton vuoksi olisi säädettävä, että sovellettaessa 143 a artiklassa vahvistettua tukien lisäystä koskevaa aikataulua kaikkiin uusissa jäsenvaltioissa myönnettäviin suoriin tukiin rahoituskurin välinettä ei pitäisi soveltaa uusissa jäsenvaltioissa ennen kuin niissä sovellettavien suorien tukien taso on vähintään samansuuruinen kuin yhteisössä, sellaisena kuin se on 30 päivänä huhtikuuta 2004, sovellettava tukitaso.

(6) Maatilan tulotukijärjestelmän mukaiset suorat tuet perustuvat aiemmin saatujen suorien tukien viitemääriin tai alueellisiin hehtaarikohtaisiin tukiin. Uusien jäsenvaltioiden viljelijät eivät saaneet yhteisön suoria tukia kalenterivuosina 2000, 2001 ja 2002, eikä niillä näin ollen ole viitetietoja näiltä vuosilta. Tästä syystä maatilan tulotukijärjestelmän olisi uusissa jäsenvaltioissa perustuttava alueellisiin hehtaarikohtaisiin tukiin, jotka jaetaan eri alueiden kesken puolueettomin perustein viljelijöille, joiden maatilat sijaitsevat kyseisellä alueella ja täyttävät tukikelpoisuusperusteet.

(7) Maatilan tulotukijärjestelmän mukaisten, kansallisina enimmäismäärinä ilmaistujen suorien tukien määrän olisi uusissa jäsenvaltioissa perustuttava liittymisneuvotteluissa sovittuihin kiintiöihin, enimmäismääriin ja määriin, ja se olisi kerrottava asiaankuuluvilla hehtaari-, eläin- tai tonnikohtaisilla tukimäärillä.

([1]) EUVL L 236, 23.9.2003, s. 17.
([2]) EUVL L 236, 23.9.2003, s. 33.
([3]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

(8) Kuivatun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1786/2003 ([1]) säädettyä kuivatun rehun tuotantoa hyödyttävää markkinatoimenpidettä muutetaan 1 päivästä huhtikuuta 2005. Markkinatuki muunnetaan mainitusta päivämäärästä alkaen osittain suoraksi tueksi, joka hyödyttää viljelijöitä. Jotta vältettäisiin uusien jäsenvaltioiden kokonaistuen aleneminen vuonna 2005, on aiheellista poiketa suorien tukien asteittaista käyttöönottoa koskevasta yleisperiaatteesta. Näin ollen maatilan tulotukijärjestelmään kuuluvan kuivattua rehua koskevan tukiosan kansalliseksi enimmäismääräksi olisi vahvistettava 100-prosenttinen tukitaso asteittain käyttöön otettavan tuen tason sijasta.

(9) Maatilan tulotukijärjestelmän alueellisen täytäntöönpanon mukaisesti uusilla jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus mukauttaa hehtaarikohtaista palkkiota puolueettomien kriteerien perusteella varmistaakseen viljelijöiden tasapuolisen kohtelun ja välttääkseen markkinoiden vääristymisen.

(10) Uusilla jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus panna maatilan tulotukijärjestelmä osittain täytäntöön ja/tai sulkea tiettyjä aloja järjestelmän ulkopuolelle.

(11) Osittaiseen täytäntöönpanoon liittyvien alakohtaisten enimmäismäärien ja/tai tiettyjen alojen sulkemisen maatilan tulotukijärjestelmän ulkopuolelle olisi perustuttava liittymisneuvotteluissa sovittuihin kiintiöihin, enimmäismääriin ja määriin.

(12) Siirtyminen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmästä maatilan tulotukijärjestelmään ja muihin tukijärjestelmiin voi johtaa mukautumisvaikeuksiin, joita ei käsitellä tässä asetuksessa. Tämän mahdollisuuden huomioonottamiseksi asetukseen (EY) N:o 1782/2003 olisi liitettävä yleinen säännös, joka antaisi komissiolle mahdollisuuden hyväksyä tarpeelliset siirtymätoimenpiteet tietyksi ajanjaksoksi.

(13) Lyhyen ohjelmakauden vuoksi liittymisasiakirjassa vahvistetaan mahdollisuus sisällyttää pääohjelmiin ”Leader+ (yhteisöaloite maaseudun kehittämiseksi) -tyyppinen toimenpide” erillisen Leader+-ohjelmamenettelyn sijasta. Tästä syystä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 ([2]) käyttöön otettu paikallisten kumppaneiden hallinnoimia yhdennettyjä maaseudun kehittämisstrategioita koskeva toimenpide ei ole uusissa jäsenvaltioissa tarpeen, sillä Leader+-tyyppinen toimenpide kattaa sen.

([1]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 114.
([2]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1783/2003 (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 70).

(14) Asetukset (EY) N:o 1782/2003, (EY) N:o 1786/2003 ja (EY) N:o 1257/1999 olisi tämän vuoksi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Mukautetaan neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 seuraavasti:

1) Lisätään 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan loppuun virke seuraavasti:

”Uusien jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivänä toukokuuta 2004 monivuotisena laitumena ollut maa-ala säilytetään samassa käytössä.”

2) Lisätään 12 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Komissio vahvistaa uusien jäsenvaltioiden osalta 2 kohdassa tarkoitetut enimmäismäärät 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.”

3) Lisätään 12 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

”12 a artikla

Soveltaminen uusiin jäsenvaltioihin

1. Edellä olevia 10 ja 12 artiklaa ei sovelleta uusiin jäsenvaltioihin ennen sen kalenterivuoden alkua, jolloin uusissa jäsenvaltioissa sovellettavien suorien tukien taso on vähintään samansuuruinen kuin yhteisössä, sellaisena kuin se on 30 päivänä huhtikuuta 2004, kyseisenä ajankohtana sovellettava tällaisten tukien taso.

2. Sovellettaessa 143 a artiklassa vahvistettua tukien lisäystä koskevaa aikataulua kaikkiin uusissa jäsenvaltioissa myönnettäviin suoriin tukiin 11 artiklaa ei sovelleta ennen sen kalenterivuoden alkua, jolloin uusissa jäsenvaltioissa sovellettavien suorien tukien taso on vähintään samansuuruinen kuin yhteisössä, sellaisena kuin se on 30 päivänä huhtikuuta 2004, kyseisenä ajankohtana sovellettava tällaisten tukien taso.”

4) Lisätään 54 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan loppuun virke seuraavasti:

”Uusien jäsenvaltioiden osalta viittausta vuoden 2003 pinta-alatukihakemusten määräpäivään on pidettävä viittauksena 30 päivään kesäkuuta 2003.”

5) Lisätään III osastoon seuraava luku:

"6 LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO UUSISSA JÄSENVALTIOISSA

71 a artikla

1. Jollei tässä luvussa muuta säädetä, tämän osaston säännöksiä sovelletaan uusiin jäsenvaltioihin.

Tämän asetuksen 33, 34, 37, 38 ja 39 artiklaa, 40 artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohtaa sekä 41, 42, 43, 47—50, 53 ja 58—63 artiklaa ei sovelleta.

2. Kaikkien yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavien uusien jäsenvaltioiden on tehtävä 64 artiklan 1 kohdassa ja 71 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut päätökset sitä vuotta edeltävän vuoden 1 päivään elokuuta mennessä, jolloin se soveltaa maatilan tulotukijärjestelmää ensimmäisen kerran.

71 b artikla

Tukihakemus

1. Viljelijöiden on toimitettava maatilan tulotukijärjestelmän mukainen tukihakemuksensa määräpäivänä, jonka uudet jäsenvaltiot vahvistavat, kuitenkin viimeistään 15 päivänä toukokuuta.

2. Jollei ole kyse 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista ylivoimaisista esteistä tai poikkeuksellisista olosuhteista, tukioikeuksia ei jaeta viljelijöille, jos he eivät jätä maatilan tulotukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden 15 päivään toukokuuta mennessä maatilan tulotukijärjestelmää koskevaa hakemusta.

3. Jakamatta jääneitä tukioikeuksia vastaavat määrät palautuvat 71 d artiklassa tarkoitettuun kansalliseen varantoon, ja niiden on oltava käytettävissä uudelleen jakamista varten.

71 c artikla

Enimmäismäärä

Uusien jäsenvaltioiden kansalliset enimmäismäärät luetellaan liitteessä VIII a.

71 d artikla

Kansallinen varanto

1. Kunkin uuden jäsenvaltion on tehtävä kansalliselle enimmäismäärälleen lineaarinen prosentuaalinen vähennys kansallisen varannon perustamiseksi. Tämä vähennys ei voi olla suurempi kuin 3 prosenttia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 71 b artiklan 3 kohdan soveltamista.

2. Uusien jäsenvaltioiden on käytettävä kansallista varantoa tukioikeuksien jakamiseksi komission 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määrittelemässä erityistilanteessa oleville viljelijöille objektiivisin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

3. Maatilan tulotukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna uudet jäsenvaltiot voivat käyttää kansallista varantoa tukioikeuksien jakamiseksi maatilan tulotukijärjestelmään siirtymisen vuoksi erityistilanteessa oleville erityisalojen viljelijöille objektiivisin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen. Tällaiset tukioikeudet jaetaan niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio määrittelee 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4. Soveltaessaan 2 ja 3 kohtaa uudet jäsenvaltiot saavat nostaa 5 000 euron rajoissa tukioikeuksien yksikköarvoa ja/tai viljelijöille myönnettyjen tukioikeuksien määrää.

5. Uusien jäsenvaltioiden on suoritettava oikeuksien lineaarisia vähennyksiä, jos niiden kansallinen varanto ei ole riittävä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tapausten kattamiseksi.

6. Lukuun ottamatta perintönä tai ennakkoperintönä annettavien oikeuksien siirtoa ja poiketen siitä, mitä 46 artiklassa säädetään, kansallista varantoa käyttäen vahvistettuja oikeuksia ei saa siirtää viiden vuoden aikana niiden myöntämisestä.

Poiketen siitä, mitä 45 artiklan 1 kohdassa säädetään, oikeudet, joita ei ole käytetty viiden vuoden jakson jokaisena vuotena, on välittömästi palautettava kansalliseen varantoon.

71 e artikla

Edellä 71 c artiklassa tarkoitetun enimmäismäärän alueellinen jakaminen

1. Uusien jäsenvaltioiden on sovellettava maatilan tulotukijärjestelmää alueellisella tasolla.

2. Uusien jäsenvaltioiden on määritettävä alueet objektiivisten kriteerien mukaisesti.

Uusia jäsenvaltioita, joissa on alle kolme miljoonaa tukikelpoista hehtaaria, voidaan pitää yhtenä alueena.

3. Kunkin uuden jäsenvaltion on jaettava 71 c artiklassa tarkoitettu kansallinen enimmäismääränsä 71 d artiklan mukaisten mahdollisten vähennysten jälkeen alueiden kesken objektiivisia kriteereitä noudattaen.

71 f artikla

Maatilan tulotukijärjestelmän alueellistaminen

1. Kaikki viljelijät, joiden tilat sijaitsevat tietyllä alueella, saavat tukioikeuksia, joiden yksikköarvo lasketaan jakamalla 71 e artiklan mukaisesti vahvistettu alueellinen enimmäismäärä alueellisesti vahvistetulla 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tukikelpoisella hehtaarimäärällä.

2. Oikeuksien määrän viljelijää kohti on oltava yhtä suuri kuin hehtaarimäärä, jonka viljelijä ilmoittaa 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti maatilan tulotukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta varten, 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta.

3. Tukioikeuksia hehtaaria kohti ei saa muuttaa, jollei toisin säädetä.

71 g artikla

Maan käyttö

1. Viljelijät voivat 51 artiklasta poiketen ja tämän artiklan säännösten mukaisesti käyttää myös 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja lohkoja asetuksen (EY) N:o 2200/96 (*) 1 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 2201/96 (**) 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden sekä muiden kuin 93 artiklan nojalla tukea saavien perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden tuotantoon, monivuotisia viljelyksiä lukuun ottamatta.

2. Uusien jäsenvaltioiden on vahvistettava hehtaarimäärä, joka voidaan käyttää 1 kohdan mukaisesti jakamalla objektiivisin perustein 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon kansallisella tasolla kolmivuotiskaudella 2000—2002 käytetty keskimääräinen hehtaarimäärä 71 e artiklan 2 kohdan nojalla määritettyjen alueiden kesken. Komissio vahvistaa kansallisen tason keskimääräisen hehtaarimäärän ja alueellisen tason hehtaarimäärän 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen uuden jäsenvaltion toimittamien tietojen perusteella.

3. Viljelijän on kyseiselle alueelle 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa saatava käyttää 1 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa:

a) hänen 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon vuonna 2003 käyttämänsä hehtaarimäärän rajoissa;

b) edellä 71 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan säännöksistä poiketen, jos sovelletaan soveltuvin osin 40 artiklaa ja 42 artiklan 4 kohtaa, jonkin sellaisen hehtaarimäärän rajoissa, joka on vahvistettava objektiivisin perustein ja siten, että varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristymät.

4. Viljelijöiden on 3 kohdan soveltamisen jälkeen käytettävissä olevan hehtaarimäärän rajoissa saatava tuottaa 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita hehtaarimäärällä, joka ei kuulu 3 kohdan soveltamisalaan, sen hehtaarimäärän rajoissa, joka vastaa 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon vuonna 2004 ja/tai 2005 käytettyä hehtaarimäärää, siten että etusijalle asetetaan viljelijät, jotka jo vuonna 2004 tuottivat mainittuja tuotteita vuonna 2004 käytetyn hehtaarimäärän rajoissa.

Jos 71 artiklaa tai 143 b artiklaa sovelletaan, vuosi 2004 korvataan maatilan tulotukijärjestelmän soveltamista edeltävällä vuodella ja vuosi 2005 korvataan sen soveltamisvuodella.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen viljelijäkohtaisten enimmäismäärien määrittämiseksi uusien jäsenvaltioiden on käytettävä viljelijän yksilöllisiä tietoja, jos niitä on saatavilla, tai muita riittäviä todisteita, joita viljelijä on niille toimittanut.

6. Edellä 3 ja 4 kohdan mukaisesti hyväksytyt hehtaarimäärät eivät missään tapauksessa saa ylittää 44 artiklan 2 kohdan mukaista tukikelpoista hehtaarimäärää, joka on ilmoitettu maatilan tulotukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna.

7. Lupa on käytettävä kyseisellä alueella yhdessä vastaavan tukioikeuden kanssa.

8. Edellä 60 artiklassa tarkoitetun kertomuksen on koskettava myös uusien jäsenvaltioiden suorittamaa täytäntöönpanoa.

71 h artikla

Niityt

Uudet jäsenvaltiot voivat puolueettomien kriteerien mukaisesti myös vahvistaa alueellisen enimmäismäärän tai sen osan puitteissa erilaisia oikeuksien yksikköarvoja jaettavaksi 71 f artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viljelijöille nurmena olevien hehtaarien, sellaisina kuin ne on määritelty 30 päivänä kesäkuuta 2003, ja muiden tukikelpoisten hehtaarien tai vaihtoehtoisesti monivuotisena laitumena olevien hehtaarien, sellaisina kuin ne on määritelty 30 päivänä kesäkuuta 2003, ja muiden tukikelpoisten hehtaarien osalta.

71 i artikla

Lypsylehmäpalkkio ja lisätuet

Vuodesta 2007 alkaen 95 ja 96 artiklassa säädetyistä lypsylehmäpalkkioista ja lisätuista johtuvat vuonna 2007 myönnettävät määrät sisällytetään maatilan tulotukijärjestelmään.

Uudet jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää, että 95 ja 96 artiklassa säädetyistä lypsylehmäpalkkioista ja lisätuista johtuvat määrät on sisällytettävä osittain tai kokonaan maatilan tulotukijärjestelmään vuodesta 2005 alkaen. Tämän kohdan nojalla vahvistetut oikeudet muuttuvat vastaavasti.

Kyseisiä tukia koskevien oikeuksien vahvistamiseksi käytettävä määrä on yhtä suuri kuin 95 ja 96 artiklan mukaisesti myönnettävät määrät laskettuna sen vuoden maaliskuun 31 päivän tilakohtaisen maidon viitemäärän perusteella, jona kyseiset tuet otettiin kokonaan tai osittain maatilan tulotukijärjestelmän piiriin.

Poiketen siitä, mitä asetuksen 71 a artiklan 1 kohdassa säädetään, 48, 49 ja 50 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

71 j artikla

Kesannointioikeudet

1. Viljelijät saavat osan tukioikeuksistaan kesannointioikeuksien muodossa.

2. Kesannointioikeuksien määrä on vahvistettava kertomalla maatilan tulotukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoitettu 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viljelijän tukikelpoinen maa sovellettavalla kesannointivelvoiteprosentilla.

Kesannointivelvoiteprosentti on laskettava kertomalla pakollisen kesannoinnin 10 prosentin perusvelvoite kyseisellä alueella sovellettavalla suhteella, joka saadaan kun jaetaan 101 artiklan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu alueellinen perusala / tarkoitetut alueelliset perusalat 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tukikelpoisella maalla.

3. Kesannointioikeuksien arvo on 71 f artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettu tukioikeuksien alueellinen arvo.

4. Edellä 1—3 kohdan säännöksiä ei sovelleta viljelijöihin, joiden ilmoittama 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hehtaarimäärä on alhaisempi kuin hehtaarimäärä, joka tarvitaan 92 viljatonnia vastaavan määrän tuottamiseen liitteessä IX määritellyllä tavalla liitteessä XI b tarkoitetun, siinä uudessa jäsenvaltiossa, jossa tila sijaitsee, sovellettavan viitesadon perusteella; kyseinen hehtaarimäärä jaetaan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla suhteella.

71 k artikla

Tukioikeuksien edellytykset

1. Poiketen siitä, mitä 46 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän luvun mukaisesti vahvistetut oikeudet voi siirtää ainoastaan samalla alueella tai sellaisten alueiden kesken, joilla hehtaarikohtaiset oikeudet ovat samat.

2. Uudet jäsenvaltiot voivat myös päättää maatilan tulotukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivään elokuuta mennessä yhteisön oikeuden yleisperiaatetta noudattaen, että tässä luvussa vahvistettuja tukioikeuksia voidaan muuttaa asteittain etukäteen vahvistettujen menettelyjen ja objektiivisten kriteerien mukaisesti.

71 l artikla

Vapaaehtoinen täytäntöönpano

1. Tämän asetuksen 5 luvun 2, 3 ja 4 jaksoa sovelletaan uusiin jäsenvaltioihin tässä artiklassa vahvistettuja edellytyksiä noudattaen. Mainittua 4 jaksoa ei kuitenkaan sovelleta uusiin jäsenvaltioihin, jotka soveltavat 143 b artiklassa tarkoitettua yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää.

2. Tämän asetuksen 5 luvun 2 ja 3 jaksossa olevia viittauksia 41 artiklaan erityisesti kansallisen enimmäismäärän (kansallisten enimmäismäärien) osalta on pidettävä viittauksina 71 c artiklaan.

3. Edellä 64 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen on sisällettävä tässä luvussa vahvistetut vaihtoehdot.

(*) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.
(**) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29."

6) Korvataan 74 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tukea myönnetään kansallisille perusaloille liitteessä X luetelluilla perinteisillä tuotantoalueilla.

Perusalat ovat seuraavat:

Kreikka	617 000 ha
Espanja	594 000 ha
Ranska	208 000 ha
Italia	1 646 000 ha
Kypros	6 183 ha
Unkari	2 500 ha
Itävalta	7 000 ha
Portugali	118 000 ha”

7) Korvataan 78 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Käyttöön otetaan 1 600 000 hehtaarin taattu enimmäispinta-ala, josta tukea voidaan maksaa.”

8) Korvataan 80 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tuki on seuraavanlainen, ja se perustuu asianomaisten jäsenvaltioiden satoihin:

	Markkinointivuosi 2004/2005 ja jos sovelletaan 71 artiklaa (euroa/ha)	Markkinointivuosi 2005/2006 ja seuraavat (euroa/ha)
Kreikka	1 323,96	561,00
Espanja	1 123,95	476,25
Ranska:		
— Manner-Ranska	971,73	411,75
— Ranskan Guyana	1 329,27	563,25
Italia	1 069,08	453,00
Unkari	548,70	232,50
Portugali	1 070,85	453,75”

9) Korvataan 81 artikla seuraavasti:

”81 artikla

Alat

Vahvistetaan jokaiselle tuottajajäsenvaltiolle kansallinen perusala. Ranskalle vahvistetaan kuitenkin kaksi perusalaa. Perusalat ovat seuraavat:

Kreikka	20 333 ha
Espanja	104 973 ha
Ranska:	
— Manner-Ranska	19 050 ha
— Ranskan Guyana	4 190 ha
Italia	219 588 ha
Unkari	3 222 ha
Portugali	24 667 ha

Jäsenvaltio voi jakaa perusalansa tai alansa osaperusaloihin määrittelemiensä objektiivisten perusteiden mukaisesti.”

10) Korvataan 84 artikla seuraavasti:

”84 artikla

Alat

1. Jäsenvaltio myöntää yhteisön tukea sen enimmäismäärän puitteissa, joka lasketaan kertomalla sille 3 kohdassa vahvistetun taatun kansallisen alan hehtaarien määrä keskimääräisen tuen määrällä, joka on 120,75 euroa.

2. Käyttöön otetaan 812 400 hehtaarin taattu enimmäispinta-ala.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu taattu enimmäispinta-ala jaetaan taattuihin kansallisiin aloihin seuraavasti:

Taatut kansalliset alat

Belgia	100 ha
Saksa	1 500 ha
Kreikka	41 100 ha
Espanja	568 200 ha
Ranska	17 300 ha
Italia	130 100 ha
Kypros	5 100 ha
Luxemburg	100 ha
Unkari	2 900 ha
Alankomaat	100 ha
Itävalta	100 ha
Puola	1 000 ha
Portugali	41 300 ha
Slovenia	300 ha
Slovakia	3 100 ha
Yhdistynyt kuningaskunta	100 ha

4. Jäsenvaltio voi jakaa taatun kansallisen alansa osa-aloihin puolueettomin perustein erityisesti alueellisella tasolla tai suhteessa tuotantoon."

11) Korvataan 90 artikla seuraavasti:

"90 artikla

Tukikelpoisuusedellytykset

Tukea myönnetään ainoastaan aloille, joiden tuotannosta on tehty viljelijän ja jalostusteollisuuden välinen sopimus, paitsi jos viljelijä toteuttaa jalostuksen itse tilallaan.

Aloja, joihin on sovellettu energiaviljelyjärjestelmää, ei voida laskea asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 1 kohdassa ja tämän asetuksen 54 artiklan 2 kohdassa, 63 artiklan 2 kohdassa, 71 j artiklassa ja 107 artiklan 1 kohdassa esitetyn kesannointivelvoitteen mukaiseksi kesannoksi."

12) Korvataan 94 artikla seuraavasti:

"94 artikla

Edellytykset

Tuki maksetaan ainoastaan niistä perunamääristä, joita koskee perunantuottajan ja tärkkelyksenvalmistajan välinen viljelysopimus tällaiselle yritykselle myönnetyn kiintiön, sellaisena kuin siihen viitataan asetuksen (EY) N:o 1868/94 2 artiklan 2 tai 4 kohdassa, rajoissa."

13) Korvataan 99 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Haetun tuen määrä ei saa ylittää sitä enimmäismäärää, jonka komissio on vahvistanut 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja joka vastaa 41 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen enimmäismäärään kuuluvaa asianomaisia lajeja koskevien siementukien osaa. Uusien jäsenvaltioiden osalta tämän enimmäismäärän on kuitenkin vastattava liitteessä XI a mainittuja määriä.

Jos haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään."

14) Lisätään 101 artiklan toisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

"Komissio vahvistaa kuitenkin uusien jäsenvaltioiden alueellisen perusalan tai alueelliset perusalat 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja liitteessä XI b lueteltujen kansallisten perusalojen rajoissa."

15) Lisätään 103 artiklan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

"Vaihtoehtoisesti niiden uusien jäsenvaltioiden osalta, jotka vuonna 2004 soveltavat 143 b artiklassa tarkoitettua yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää ja valitsevat 66 artiklan soveltamisen, aluejakosuunnitelma laaditaan puolueettomia perusteita noudattaen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän viimeisen soveltamisvuoden 1 päivään elokuuta mennessä. Kun tämä on tehty, yhdistettyjen alueellisten perusalojen ja alueiden viitesadon painotetun keskiarvon on noudatettava liitteessä XI b lueteltuja kansallisten perusalojen ja viitesatojen rajoja."

16) Korvataan 105 artikla seuraavasti:

"105 artikla

Durumvehnän lisäkorvaus

1. Pinta-alatukeen myönnetään lisäkorvaus, jonka suuruus on

— 291 euroa hehtaarilta markkinointivuonna 2005/2006,

— 285 euroa hehtaarilta markkinointivuodesta 2006/2007 alkaen,

durumvehnän viljelyyn varatulle viljelyalalle liitteessä X luetelluilla perinteisillä tuotantoalueilla seuraavien määrien rajoissa:

Kreikka	617 000 ha
Espanja	594 000 ha
Ranska	208 000 ha
Italia	1 646 000 ha
Kypros	6 183 ha
Unkari	2 500 ha
Itävalta	7 000 ha
Portugali	118 000 ha.

2. Jos niiden viljelyalojen yhteismäärä, jolle pinta-alatuen lisäkorvausta haetaan, on tietyn markkinointivuoden aikana edellä tarkoitettua ylärajaa suurempi, viljelijäkohtaista viljelyalaa, josta lisäkorvausta voidaan maksaa, vähennetään suhteessa siihen.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin 1 kohdassa jäsenvaltioittain vahvistettuja rajoituksia noudattaen jakaa mainitussa kohdassa ilmoitetut viljelyalat liitteessä X määriteltyjen tuotantoalueiden kesken tai, niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka muodostavat yhteisön 30 päivänä huhtikuuta 2004, tarvittaessa aluejakosuunnitelman mukaisten tuotantoalueiden kesken vuosien 1993—1997 durumvehnätuotannon määrän mukaisesti. Jos näin tehdään ja jos niiden viljelyalojen summa, joiden osalta pinta-alatuen lisäkorvausta haetaan tietyllä tuotantoalueella, tietyn markkinointivuoden aikana ylittää vastaavan alueellisen ylärajan, kyseisen tuotantoalueen viljelijäkohtaista viljelyalaa, jonka osalta lisäkorvausta voidaan maksaa, vähennetään samassa suhteessa. Tämä vähennys tehdään, kun jäsenvaltion sisällä on toteutettu alojen siirto niiltä alueilta, jotka eivät ole saavuttaneet alueellista ylärajaansa, alueille, joilla tämä yläraja on ylitetty.

3. Alueille, joilla durumvehnän tuotanto on vakiintunutta ja jotka ovat muita kuin liitteessä X tarkoitettuja alueita, myönnetään markkinointivuodelle 2005/2006 erityistukea 46 euroa hehtaarilta seuraavien hehtaarimäärien rajoissa:

Saksa	10 000 ha
Espanja	4 000 ha
Ranska	50 000 ha
Italia	4 000 ha
Unkari	4 305 ha
Slovakia	4 717 ha
Yhdistynyt kuningaskunta	5 000 ha.”

17) Korvataan 108 artikla seuraavasti:

”108 artikla

Tukikelpoiset alueet

Tukihakemuksia ei voida esittää sellaisista alueista, jotka olivat vuoden 2003 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä monivuotisena laitumena, monivuotisina viljelminä, metsänä tai muussa kuin maatalouskäytössä.

Uusien jäsenvaltioiden osalta tukihakemuksia ei voida esittää sellaisista alueista, jotka olivat 30 päivänä kesäkuuta 2003 monivuotisena laitumena, monivuotisina viljelminä, metsänä tai muussa kuin maatalouskäytössä.

Jäsenvaltiot voivat poiketa 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti määritettävin edellytyksin tämän artiklan ensimmäisen tai toisen kohdan säännöksistä edellyttäen, että ne toteutettavat toimenpiteet sen välttämiseksi, että soveltaminen johtaisi tukikelpoisen kokonaisviljelyalan merkittävään lisäykseen.”

18) Korvataan 116 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että palkkio-oikeuksien määrä ei niiden alueella ylitä 4 kohdassa vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä ja että 118 artiklassa tarkoitetut kansalliset varannot voidaan ylläpitää.

Lukuun ottamatta tapauksia, joihin sovelletaan 143 b artiklaa, uusien jäsenvaltioiden on jaettava tuottajakohtaiset enimmäismäärät tuottajille ja perustettava kullekin näistä uusista jäsenvaltioista 4 kohdan mukaisesti varatusta palkkio-oikeuksien kokonaismäärästä kansalliset varannot vuoden kuluessa liittymispäivästä.

Asetuksen 143 b artiklan mukaisen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiskauden jälkeen ja sovellettaessa 67 artiklaa toisessa alakohdassa tarkoitettu tuottajakohtaisten enimmäismäärien jakaminen tuottajille ja kansallisten varantojen perustaminen on tehtävä maatilan tulotukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden loppuun mennessä.”

19) Korvataan 116 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Sovelletaan seuraavia enimmäismääriä:

Jäsenvaltio	Oikeudet (x 1 000)
Belgia	70
Tšekin tasavalta	66,733
Tanska	104
Saksa	2 432
Viro	48
Kreikka	11 023
Espanja	19 580
Ranska	7 842
Irlanti	4 956
Italia	9 575
Kypros	472,401
Latvia	18,437
Liettua	17,304
Luxemburg	4
Unkari	1 146
Malta	8,485
Alankomaat	930
Itävalta	206
Puola	335,88
Portugali (*)	2 690
Slovenia	84,909
Slovakia	305,756
Suomi	80
Ruotsi	180
Yhdistynyt kuningaskunta	19 492
Yhteensä	81 667,905

(*) Mukautetaan asetuksen (EY) N:o 1017/94 voimassaolon päättyessä.”

20) Korvataan 119 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Sovelletaan seuraavia kokonaismääriä:

(tuhatta euroa)

Belgia	64
Tšekin tasavalta	71
Tanska	79
Saksa	1 793
Viro	51
Kreikka	8 767
Espanja	18 827
Ranska	7 083
Irlanti	4 875
Italia	6 920
Kypros	441
Latvia	19
Liettua	18
Luxemburg	4
Unkari	1 212
Malta	9
Alankomaat	743
Itävalta	185
Puola	355
Portugali	2 275
Slovenia	86
Slovakia	323
Suomi	61
Ruotsi	162
Yhdistynyt kuningaskunta	20 162"

21) Lisätään 119 artiklaan kohta seuraavasti:

"4. Uusissa jäsenvaltioissa kokonaismääriä sovelletaan 143 a artiklassa vahvistetun tukien lisäystä koskevan aikataulun mukaisesti."

22) Korvataan 123 artiklan 8 kohta seuraavasti:

"8. Sovelletaan seuraavia alueellisia enimmäismääriä:

Belgia	235 149
Tšekin tasavalta	244 349
Tanska	277 110
Saksa	1 782 700
Viro	18 800
Kreikka	143 134
Espanja	713 999 (*)
Ranska	1 754 732 (**)
Irlanti	1 077 458
Italia	598 746
Kypros	12 000
Latvia	70 200
Liettua	150 000
Luxemburg	18 962
Unkari	94 620
Malta	3 201
Alankomaat	157 932
Itävalta	373 400
Puola	926 000
Portugali	175 075 (***) (****)
Slovenia	92 276
Slovakia	78 348
Suomi	250 000
Ruotsi	250 000
Yhdistynyt kuningaskunta	1 419 811 (*****)

(*) Rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1454/2001 vahvistettujen erityisten sääntöjen soveltamista.
(**) Rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1452/2001 vahvistettujen erityisten sääntöjen soveltamista.
(***) Rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1453/2001 vahvistettujen erityisten sääntöjen soveltamista.
(****) Mukautetaan asetuksen (EY) N:o 1017/94 voimassaolon päättyessä.
(*****) Tätä enimmäismäärää korotetaan tilapäisesti 100 000:lla 1 519 811:een, kunnes alle kuuden kuukauden ikäisiä eläviä eläimiä saa viedä maasta."

23) Korvataan 126 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Kullekin emolehmien kasvattajalle myönnetään tukea asetuksen (EY) N:o 1254/1999 7 artiklan tai 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti vahvistettujen tuottajakohtaisten enimmäismäärien rajoissa."

24) Korvataan 126 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että palkkio-oikeuksien määrä ei niiden alueella ylitä 5 kohdassa vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä ja että 128 artiklassa tarkoitetut kansalliset varannot voidaan ylläpitää.

Lukuun ottamatta tapauksia, joihin sovelletaan 143 b artiklaa, uusien jäsenvaltioiden on jaettava tuottajakohtaiset enimmäismäärät tuottajille ja perustettava kansalliset varannot kullekin näistä jäsenvaltioista 5 kohdan mukaisesti varatusta palkkio-oikeuksien kokonaismäärästä vuoden kuluessa liittymispäivästä.

Asetuksen 143 b artiklan mukaisen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiskauden jälkeen ja sovellettaessa 68 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohtaa toisessa alakohdassa tarkoitettu tuottajakohtaisten enimmäismäärien jakaminen tuottajille ja kansallisten varantojen perustaminen on tehtävä maatilan tulotukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden loppuun mennessä."

25) Korvataan 126 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Sovelletaan seuraavia kansallisia enimmäismääriä:

Belgia	394 253
Tšekin tasavalta (*)	90 300
Tanska	112 932
Saksa	639 535
Viro (*)	13 416
Kreikka	138 005
Espanja (**)	1 441 539
Ranska (***)	3 779 866
Irlanti	1 102 620
Italia	621 611
Kypros (*)	500
Latvia (*)	19 368
Liettua (*)	47 232
Luxemburg	18 537
Unkari (*)	117 000
Malta (*)	454
Alankomaat	63 236
Itävalta	375 000
Puola (*)	325 581
Portugali (****) (*****)	416 539
Slovenia (*)	86 384
Slovakia (*)	28 080
Suomi	55 000
Ruotsi	155 000
Yhdistynyt kuningaskunta	1 699 511

(*) Sovelletaan liittymispäivästä alkaen.
(**) Rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1454/2001 vahvistettujen erityisten sääntöjen soveltamista.
(***) Rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1452/2001 vahvistettujen erityisten sääntöjen soveltamista.
(****) Rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1453/2001 vahvistettujen erityisten sääntöjen soveltamista.
(*****) Korotetaan asetuksen (EY) N:o 1017/94 voimassaolon päättyessä palkkioilla, jotka johtuvat kyseisen asetuksen soveltamisesta vuosina 2003 ja 2004."

26) Lisätään 130 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Uusien jäsenvaltioiden osalta kansalliset enimmäismäärät esitetään seuraavassa taulukossa.

	Sonnit, härät, lehmät ja hiehot	1—8 kuukauden ikäiset vasikat, joiden teurastuspaino on enintään 185 kilogrammaa
Tšekin tasavalta	483 382	27 380
Viro	107 813	30 000
Kypros	21 000	—
Latvia	124 320	53 280
Liettua	367 484	244 200
Unkari	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Puola	1 815 430	839 518
Slovenia	161 137	35 852
Slovakia	204 062	62 841"

27) Korvataan 133 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Sovelletaan seuraavia kokonaismääriä:

(milj. euroa)

Belgia	39,4
Tšekin tasavalta	8,776017
Tanska	11,8
Saksa	88,4
Viro	1,13451
Kreikka	3,8
Espanja	33,1
Ranska	93,4
Irlanti	31,4
Italia	65,6
Kypros	0,308945
Latvia	1,33068
Liettua	4,942267
Luxemburg	3,4
Unkari	2,936076
Malta	0,0637
Alankomaat	25,3
Itävalta	12,0
Puola	27,3
Portugali	6,2
Slovenia	2,964780
Slovakia	4,500535
Suomi	6,2
Ruotsi	9,2
Yhdistynyt kuningaskunta	63,8"

28) Lisätään 135 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan luetelmakohta seuraavasti:

"— uusien jäsenvaltioiden osalta: samansuuruinen kuin 123 artiklan 8 kohdassa esitetty enimmäismäärä tai samansuuruinen kuin vuosina 2001, 2002 ja 2003 teurastettujen urospuolisten nautaeläinten keskimääräinen lukumäärä kyseisten vuosien Eurostat-tilastojen perusteella tai muiden komission hyväksymien, kyseisiä vuosia koskevien julkaistujen tilastojen perusteella."

29) Lisätään 135 artiklan 4 kohtaan virke seuraavasti:

"Uusien jäsenvaltioiden osalta viitevuodet ovat 2001, 2002 ja 2003."

30) Lisätään 136 artiklan 2 kohdan toiseen alakohtaan virke seuraavasti:

"Uusien jäsenvaltioiden osalta viitevuodet ovat 1999, 2000 ja 2001."

31) Lisätään 136 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

"136 a artikla

Soveltamisedellytykset uusissa jäsenvaltioissa

Uusissa jäsenvaltioissa sovelletaan 133 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja kokonaismääriä ja 136 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua 350 euron suuruista pinta-alatuen enimmäismäärää hehtaaria kohden 143 a artiklassa esitetyn tukien lisäystä koskevan aikataulun mukaisesti."

32) Lisätään 139 artiklan ensimmäiseen alakohtaan virke seuraavasti:

"Uusien jäsenvaltioiden osalta komission 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistaman enimmäismäärän on kuitenkin vastattava 71 c artiklassa tarkoitettuun enimmäismäärään kuuluvan kunkin asianomaisen suoran tuen osuutta."

33) Korvataan 143 artikla seuraavasti:

"143 artikla

Enimmäismäärä

Haetun tuen määrä ei saa ylittää enimmäismäärää, jonka komissio vahvistaa 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja joka vastaa liitteessä VI tarkoitetun palkoviljojen pinta-alatuen osuutta 41 artiklassa tarkoitetusta enimmäismäärästä. Uusien jäsenvaltioiden osalta komission 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistaman enimmäismäärän on kuitenkin vastattava liitteessä VI tarkoitetun palkoviljojen pinta-alatuen osuutta 71 c artiklassa tarkoitetusta kansallisesta enimmäismäärässä.

Jos haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään."

34) Korvataan 145 artiklan d alakohta seuraavasti:

"d) maatilan tulotukijärjestelmän osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti kansallisen varannon perustamista, oikeuksien siirtämistä, monivuotisten viljelykasvien, monivuotisten laidunten, maatalousmaan ja niittyjen määrittelyä, III osaston 5 ja 6 luvussa säädettyjä vaihtoehtoja ja luetteloa viljelykasveista, joiden viljely kesannoidulla maalla sallitaan, sekä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat päätöksellä 93/355/ETY hyväksytyn GATT-sopimukseen liittyvän Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen öljysiemeniä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan noudattamista (*);

(*) EYVL L 147, 18.6.1993, s. 25."

35) Korvataan 145 artiklan i alakohta seuraavasti:

"i) liitteiden II, VI, VII, IX, X ja XI muutokset, jotka saattavat olla tarpeen ottaen huomioon erityisesti vasta hyväksytty yhteisön lainsäädäntö, ja, siltä osin kuin se koskee liitteitä VIII ja VIII a, siinä tapauksessa, että sovelletaan vastaavasti 62 ja 71 i artiklaa, sekä tapauksen mukaan niiden tietojen perusteella, jotka jäsenvaltiot toimittavat peltokasvitukia vastaavasta viitemäärien osasta sekä varsinaisista enimmäismääristä, joita korotetaan sen mukaan, mikä muodostuu tosiasiallisesti määritetyn alan ja sen alan, jolle peltokasvitukia maksettiin vuosina 2000 ja 2001, väliseksi erotukseksi komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 (**) 9 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti perusalojen (tai durumvehnän taatun enimmäispinta-alan) rajoissa ja ottaen huomioon liitteessä VIII esitettyjen laskelmien perustana oleva kansallinen keskisato;

(**) EYVL L 327, 12.12.2001, s. 11."

36) Korvataan 145 artiklan q alakohta seuraavasti:

"q) hätätapauksessa käytäntöön liittyvien ja erityisongelmien ratkaisemisen kannalta tarvittavat asianmukaisesti perustellut toimenpiteet, erityisesti II osaston 4 luvun ja III osaston 5 ja 6 luvun täytäntöönpanemiseen liittyvät toimenpiteet. Tällaiset toimenpiteet voivat poiketa tämän asetuksen tietyistä osista, mutta ainoastaan siinä määrin ja sellaisen ajanjakson ajan kuin on ehdottomasti tarpeen."

37) Korvataan 146 artikla seuraavasti:

"146 artikla

Tietojen antaminen komissiolle

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle yksityiskohtaisesti tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutetuista ja erityisesti 5, 13, 42, 58, 71 d ja 71 e artiklaan liittyvistä toimenpiteistä."

38) Lisätään 154 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

"154 a artikla

Uusia jäsenvaltioita koskevat siirtymätoimenpiteet

1. Jos siirtymätoimenpiteet ovat tarpeen helpottamaan uusien jäsenvaltioiden siirtymistä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmästä maatilan tulotukijärjestelmään ja muihin III ja IV osastossa tarkoitettuihin tukijärjestelmiin, tällaiset toimenpiteet on hyväksyttävä 144 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet voidaan hyväksyä 1 päivänä toukokuuta 2004 alkavana ja 30 päivänä kesäkuuta 2009 päättyvänä ajanjaksona, eikä niitä sovelleta tämän päivämäärän jälkeen. Neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta jatkaa tätä ajanjaksoa."

39) Lisätään liitteen VIII jälkeen liite seuraavasti:

"LIITE VIII A

Tämän asetuksen 71 c artiklassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät

Enimmäismäärät on laskettu ottaen huomioon 143 a artiklassa esitetty tukien lisäystä koskeva aikataulu, eikä niitä sen vuoksi edellytetä alennettavan.

(miljoonaa euroa)

Kalenterivuosi	Tšekin tasavalta	Viro	Kypros	Latvia	Liettua	Unkari	Malta	Puola	Slovenia	Slovakia
2005	227,9	23,4	8,9	33,9	92,0	350,8	0,67	724,3	35,5	97,6
2006	265,7	27,3	10,4	39,6	107,3	408,7	0,78	845,0	41,4	113,6
2007	342,4	40,4	13,9	55,6	146,9	495,1	1,59	1 098,8	55,5	144,5
2008	427,8	50,5	17,4	69,5	183,6	618,5	1,99	1 373,4	69,4	180,5
2009	513,2	60,5	20,9	83,4	220,3	741,9	2,38	1 648,0	83,3	216,6
2010	598,5	70,6	24,4	97,3	257,0	865,2	2,78	1 922,5	97,2	252,6
2011	683,9	80,7	27,8	111,2	293,7	988,6	3,18	2 197,1	111,0	288,6
2012	769,3	90,8	31,3	125,1	330,4	1 111,9	3,57	2 471,7	124,9	324,6
seuraavat vuodet	854,6	100,9	34,8	139,0	367,1	1 235,3	3,97	2 746,3	138,8	360,6"

40) Täydennetään liitettä X seuraavilla kohdilla:

"KYPROS

UNKARI

Alueet

Dél Dunamenti síkság

Dél-Dunántúl

Közép-Alföld

Mezőföld

Berettyo-Kőrös-Maros vidéke

Györi medence

Hajdúság."

41) Lisätään liitteen XI jälkeen liitteet seuraavasti:

"LIITE XI A

Tämän asetuksen 99 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut siementukien enimmäismäärät uusissa jäsenvaltioissa

(miljoonaa euroa)

Kalenterivuosi	Tšekin tasavalta	Viro	Kypros	Latvia	Liettua	Unkari	Malta	Puola	Slovenia	Slovakia
2005	0,87	0,04	0,03	0,10	0,10	0,78	0,03	0,56	0,08	0,04
2006	1,02	0,04	0,03	0,12	0,12	0,90	0,03	0,65	0,10	0,04
2007	1,17	0,05	0,04	0,14	0,14	1,03	0,04	0,74	0,11	0,05
2008	1,46	0,06	0,05	0,17	0,17	1,29	0,05	0,93	0,14	0,06
2009	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,17	0,07
2010	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,19	0,08
2011	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,22	0,09
2012	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,25	0,11
seuraavat vuodet	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,28	0,12

LIITE XI B

Tämän asetuksen 101 ja 103 artiklassa tarkoitetut kansalliset peltokasvien perusalat ja viitesadot uusissa jäsenvaltioissa

	Perusala (hehtaaria)	Viitesadot (t/ha)
Tšekin tasavalta	2 253 598	4,20
Viro	362 827	2,40
Kypros	79 004	2,30
Latvia	443 580	2,50
Liettua	1 146 633	2,70
Unkari	3 487 792	4,73
Malta	4 565	2,02
Puola	9 454 671	3,00
Slovenia	125 171	5,27
Slovakia	1 003 453	4,06"

2 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1786/2003 5 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa vahvistettu taattu enimmäismäärä jakautuu jäsenvaltioittain seuraavasti:

Taatut kansalliset määrät (tonnia)

Belgian ja Luxemburgin talousliitto (BLEU)	8 000
Tšekin tasavalta	27 942
Tanska	334 000
Saksa	421 000
Kreikka	37 500
Espanja	1 325 000
Ranska	1 605 000
Irlanti	5 000
Italia	685 000
Liettua	650
Unkari	49 593
Alankomaat	285 000
Itävalta	4 400
Puola	13 538
Portugali	30 000
Slovakia	13 100
Suomi	3 000
Ruotsi	11 000
Yhdistynyt kuningaskunta	102 000”

3 artikla

Lisätään asetuksen (EY) N:o 1257/1999 33 artiklaan kohta seuraavasti:

”Toisen kohdan viimeisessä luetelmakohdassa säädettyä toimenpidettä ei sovelleta Tšekin tasavallan, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian osalta.”

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2004 edellyttäen, että Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin tehty sopimus tulee voimaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. COWEN